

PINZELLADA CULTURAL RELACIONADA AMB EL

4ª Etapa: Calders – Sta. Maria de l'Estany

MOIANÈS

En aquesta quarta etapa del “Camí del Bisbe i Abat Oliba” entrarem de ple en el Moianès, que al igual que el Lluçanès, és també una subcomarca que malden per ser reconegudes com a comarca però que de moment administrativament no tenen assignat aquest estatus, l'àmbit territorial del Moianès esta a cavall de quatre comarques que son: El Bages, Osona, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental, te una superfície de 262 km2 i inclou les següents poblacions: Castellterçol, Castellcir, Sant Quirze Safaja, Calders, Monistrol de Calders, Santa Maria d'Oló, l'Estany, Granera, Collsuspina i Moià que n'és la capital i dona nom al territori.

En total en aquesta subcomarca hi viuen unes 12.000 persones, el clima és submediterrani, en estat natural seria cobert de bosc de roure martinenc amb boix, continuació del que hi ha a les terres d'Osona.

Al Moianès, que és un extrem de l'àrea humida del nord-est de Catalunya i que, per això, te un paisatge completament diferent del resta del Bages, la destrucció de les rouredes provoca l'extensió d'una gespa densa de caràcter mediterrani muntanyenc, la comunitat de jonça i plantatge mitjà.

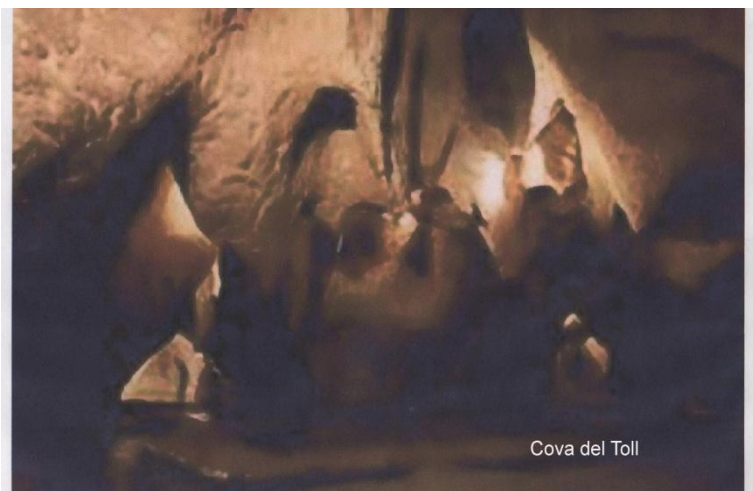
La flora i la vegetació d'aquest espai tenen l'interès de conservar alguns elements submediterranis força rars a la resta del territori català. La vegetació de l'espai és predominantment forestal, dominada per les pinedes de pi roig i pinassa i les rouredes seques de roure martinenc en procés de regeneració. Aquest paisatge forestal es completa amb un mosaic de camps de conreu i prats de pastura

(sobretot petits camps de cereals de secà) de gran interès per a la diversitat biològica.

L'espai és una zona molt rica en densitat i diversitat de carnívors com la fagina, la guineu, la geneta i el gorja blanc. Entre els ocells d'aquest espai cal destacar les diverses àrees d'interès per a la cria de duc (*Bubo bubo*) i l'àliga marcenca, així com d'una àrea de campetx de l'àliga cuabarrada.

També destaquen les espècies vinculades als ecosistemes fluvials com el cranc de riu i la llúdriga, així com diversos peixos autòctons com la bagra comuna o el barb cua-roig. Pel que fa als amfibis, cal mencionar la salamandra, el tòtil, la granota verda i la reineta, especialment presents en la zona humida de l'antic estany del municipi de l'Estany.

En la zona del Moianès trobem els testimonis més remots de presència i activitat humanes en les excavacions de les Coves del Toll i de les Toixoneres, descobertes no fa gaires anys, situades a uns quatre km a l'est de Moià, han esdevingut uns dels jaciments prehistòrics més importants i estudiats de Catalunya. Les restes arqueològiques que hi han trobat, corresponen al paleolític mitjà, es a dir entre 100.000 i 25.000 anys abans de Crist. Aquesta cova te una longitud de 1.148 m dels que es poden visitar uns 180 m. S'hi ha trobat restes de hipopòtam, rinoceront, ós de les cavernes, lleó, hiena, bou primitiu, isard...

Cova del Toll

Per altre part des del punt de vista arqueològic, la presència o influència romanes no son gaire importants en aquesta zona. Es te constància d'una antiga via romana que travessava la contrada.

El Moianès és una zona essencialment agrícola amb notables masies envoltades de camps de conreu, sobretot cerealista. El seu regular sistema de pluges propicia també el conreu de farratges, patates i blat de moro. És particularment fèrtil el pla de l'Estany, on a causa del seu sol argilós i a la facilitat d'entollament d'aigües el terreny necessita poca pluja per donar bones collites.